

Csapod, 1920. április 11. – Budapest, 1980. szeptember 13.

Földműves családban született. 1940-től a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem hallgatója volt, 1947-ben szerzett közgazdasági diplomát. Egyetemistaként a Bolyai, majd a Györffy-kollégista volt, majd 1946-1947-ben a Dózsa György Népi Kollégium igazgatója. 1945 elején, a politikai rendőrségen dolgozott, mint belügyminisztériumi főosztályvezető, majd 1945 tavaszán földosztó kormánybiztos volt a kapuvári járásban. 1945 májusától 1946 áprilisáig a Nemzeti Parasztpárt Sopron megyei titkára, majd a pártközpont közigazgatási osztályának munkatársa, igazgatási és sportügyekben a NPP és az MKP közötti összekötő; 1947-ben lett elnökségi titkár. 1947. augusztus 31. és 1953. március 18. között országgyűlési képviselő volt; előbb a NPP országos listájáról került be a törvényhozásba, majd 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront Győr-Sopron megyei listáján szerzett újra mandátumot. 1948-ban az Országos Sporthivatal osztályvezetője, majd 1949-1950-ban előbb százados a Honvédelmi, illetve titkárságvezető az Élelmiszer-ipari Minisztériumban. A NPP elsorvasztása után átvették a Magyar Dolgozók Pártjába. 1951-től 1953-ig Fejér megyében begyűjtési megbízott volt, majd 1957-ig a Hazafias Népfönt Országos Tanácsának mozgalmi osztályát vezette, 1956 után lépett be a Magyar Szocialista Munkáspártba; kiállt a forradalomban részt vett vidéki parasztpárti vezetők mellett. 1957-től a Szövetkezetek Országos szövetsége központjának munkatársa, majd főosztályvezetője, a felügyelő-bizottság elnökhelyettese. 1961-ben fejezte be a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetemet. 1977-ben nyugdíjba vonult.